

הע"ז 2183/09 - מדינת ישראל נגד סקיי בילט לבניין וחקלאות בע"מ, קאסם פאדי

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

הע"ז 2183/09 מ.י. משרד התמ"ת המחלקה המשפטית-עו"ז נ' סקיי בילט לבניין וחקלאות בע"מ ואח'

הע"ז 27881-06-13 מדינת ישראל נ' סקיי בילט לבניין וחקלאות בע"מ ואח'

הע"ז 27861-06-13 מדינת ישראל נ' סקיי בילט לבניין וחקלאות בע"מ ואח'

הע"ז 27732-06-13 מדינת ישראל נ' סקיי בילט לבניין וחקלאות בע"מ ואח'

הע"ז 27655-06-13 מדינת ישראל נ' סקיי בילט לבניין וחקלאות בע"מ ואח'

הע"ז 27565-06-13 מדינת ישראל נ' סקיי בילט לבניין וחקלאות בע"מ ואח'

הע"ז 27481-06-13 מדינת ישראל נ' סקיי בילט לבניין וחקלאות בע"מ

הע"ז 1513/08 מדינת ישראל- נ' סקיי בילט בע"מ

ת"פ 1066/08 מדינת ישראל נ' סקיי בילט לבניין וחקלאות בע"מ ואח'

בפני
בעניין:
כבוד הסגנית נשיאה הדס יהלום
מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד רינת יאיר -
אילון

המאשימה

נגד

1. סקיי בילט לבניין וחקלאות בע"מ
2. קאסם פאדי ע"י ב"כ עו"ד סיגל
מלמיליאן

הנאשמים

גזר דין

עמוד 1

1. נגד הנאשמים הוגשו עשרה כתבי אישום בתיקים שבכותרת גזר הדין.
בהתאם להחלטת בית הדין הארצי מיום 21.6.10 (בש"א 159/10) הועברו כל ההליכים הפלייליים, שהתנהלו כנגד הנאשמים בבתי הדין האזוריים בתל אביב, באר שבע ובירושלים, לבית דין זה.
הדיון בכתבי האישום נדון בפני במאחד.
2. נגד הנאשמים הוגשו כתבי אישום בגין העבירות שלהלן:

נגד הנאשמת 1 (להלן - הנאשמת) בגין העסקת עובדים זרים שלא כדין בניגוד להוראות סעיפים 2(א)(1) ו- 2(2) לחוק עובדים זרים, התשנ"א - 1991.

נגד נאשם 2 (להלן - הנאשם) בגין הפרת חובת פיקוח בניגוד להוראות סעיפים 5 ו-2(א)(1) ו- (2) לחוק עובדים זרים, התשנ"א - 1991.

באחד מכתבי האישום (הע"ז 27655-06-13) הואשם הנאשם בעבירה על פי סעיף 6(ה) לחוק עובדים זרים.

3. במהלך הדיון מיום 5/10/16, הורשעו הנאשמים, על פי הודאת הנאשם, בביצוע העבירות המיוחסות לו ולנאשמת בכתבי האישום.

4. על פי עובדות כתבי האישום, במועד הרלוונטי לכתבי האישום, היה הנאשם מנהל ובעלים של הנאשמת שהינה חברה פרטית העוסקת בבנייה.

5. על פי כתבי האישום, העבירות המיוחסות לנאשמים בוצעו בשנת 2004.

6. המאשימה הגישה טיעונים לעונש בכתב.

כן הוגשו טיעונים לעונש מטעם הנאשם.

הנאשמת, שאינה מיוצגת, לא הגישה טיעונים לעונש. הנאשם הודיע בשמה, בשיבת 5/10/16, כי לעניין הנאשמת - יכבד כל החלטה של בית הדין.
7. טיעוני המאשימה לעונש

א. לנאשמת שתי הרשעות קודמות בהן הורשעה כי במועדים 26.8.04 ו- 10.5.04 העסיקה

עובדים זרים שלא על פי היתר כדון. כן הוטלו עליה קנסות מנהליים על עבירה מיום 14.11.04. הנאשם הורשע כי במועדים 26.8.04 ו- 10.5.04 הפר אחריות נושא משרה.

ב. העבירות בוצעו במסגרת משלח ידם של הנאשמים.

ג. מדובר במספר רב של עבירות וחלקם של הנאשמים בביצוע העבירות היה מלא.

ד. העסקה של כל עובד שלא כדון הינה עבירה בפני עצמה.

ה. לצורך גזירת העונש יש ליתן את הדעת לכך שמדובר בעבירות שהן מכת מדינה, ההופכת להיות בעיה חברתית ומוסרית וכי מדובר בעבירות כלכליות המחייבות ענישה כלכלית ראויה.

ו. מתחם הענישה הראוי לעבירות המיוחסות לנאשמת הוא קנס בשיעור שבין 35,000 ₪ ל-90,000 ₪ לכל עבירה, דהיינו, לגבי העסקה של כל עובד שלא כדון.

מתחם הענישה הראוי לעבירות המיוחסות לנאשם הוא קנס בשיעור שבין 2,000 ₪ ל- 10,000 ₪ לכל עבירה.

כמו כן, לטענת המאשימה יש לחייב את הנאשמים לחתום על התחייבות להימנע מביצוע עבירות נוספות למשך 3 שנים שאם לא כן יוטל עליהם הקנס המירבי הקבוע בחוק.

ז. בעת גזירת עונשם של הנאשמים, יש להטיל עליהם את העונש ברף הנמוך של המתחם, זאת בשל השיהוי הניכר בהגשת כתבי האישום ובשל חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות ולקבוע את עונשה של הנאשמת כקנס בגובה של 35,000 ₪ לעובד (במכפלת 47 עובדים בסך כולל של 1,645,000 ₪) ולגבי הנאשם, קנס בגובה של 2,000 ₪ לעובד (במכפלת 47 עובדים בסך כולל של 94,000 ₪) וכן לחייב את הנאשמים לחתום על התחייבות להימנע מביצוע עבירות כאמור.

8. טיעוני הנאשם לעונש

א. העבירות בוצעו על ידי הנאשמת לפני 12 שנה ומפאת העובדה שחלוף הזמן גרם לנאשם כשל בהגנתו, הנאשם הודה בעבירה המיוחסת לו - אחריות נושא משרה.

ב. יש לראות בנאשמת כמי שעברה 47 עבירות של העסקה שלא כדון של עובדים זרים. אשר לנאשם, יש לראות בו כמי שעבר 11 עבירות/אירועים של הפרת אחריות נושא משרה. זאת בשל כך שסעיף 5 (א) לחוק עובדים זרים קובע את חובתו של נושא משרה "לפקח ולעשות כל שאפשר למניעת עבירות כאמור בסעיפים 2 עד 4 בידי תאגיד או בידי עובד מעובדיו". נטען כי חובת הפיקוח היא חובה כללית בין אם מדובר בפרוייקט בו מועסק עובד אחד או יותר.

ג. בקביעת מתחם הענישה יש להבחין בין עבירת העסקת עובד זר לבין עבירת אחריות נושא משרה. נטען כי הנאשם עבר 11 עבירות. על כן אף אם תתקבל דרישתה של התובעת שהקנס

יעמוד על 2,000 ₪ לכל עבירה, יש להשית על הנאשם קנס בסך 22,000 ₪.

ד. נטען כי קיימות נסיבות כלכליות ובריאותיות אשר יקשו על הנאשם לעמוד גם בסכום זה.

הנאשם הינו אב ל- 2 ילדים בגילאי גן.

הנאשם מוגדר כחייב מוגבל באמצעים ותלויים ועומדים כנגדו 8 תיקי הוצל"פ. דו"ח תיקים מרוכז צורף כנספח א' למסמך הטיעונים לעונש.

הנאשם אינו עובד עוד בענף הבניין עקב בעיות אורתופדיות שבעטיין הוא אינו מסוגל לעבוד כלל.

לנאשם אין בית בבעלותו והוא ומשפחתו מתגוררים בבית אמו.

רעיית הנאשם משתכרת כ-4,500 ₪ בחודש ומשכורתה מספיקה לכלכלת המשפחה בדוחק רב.

ביום 19.10.16 עבר הנאשם תאונת דרכים כתוצאה ממנה שבר 3 צלעות והוא סובל מכאבים כך שגם בעתיד הקרוב לא יוכל לעבוד. מסמכים רפואיים צורפו כנספח ב' למסמך הטיעונים לעונש.

ה. הנאשם הודה בעבירות וחסך זמן שיפוטי.

ו. הנאשם ביצע את העבירות בשנת 2004 בהיותו בשנות העשרים לחייו.

ז. הנאשם מביע הבנה וחרטה.

ח. הנאשמת 1 אינה פעילה מזה שנים רבות ולאור המתואר, יש סיכוי אפסי שהנאשם יעבור בעתיד עבירות.

ט. חלוף הזמן מפחית מאפקט ההרתעה בענישה.

י. נטען כי יש לראות בנאשם כמי שעבר 11 עבירות של הפרת חובת פיקוח ולהשית עליו קנס שלא יעלה על 500 ₪ לכל עבירה וזאת בפריסה למספר תשלומים רב ככל הניתן, על מנת להביא לשיקומו ועל מנת שלא למוטטו כלכלית ונפשית.

הכרעה

9. גזירת עונשם של הנאשמים יתבצע בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז - 197 על פי מתווה הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה שבו העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה, היינו **"יחס הולם ומידתי בין חומרת העבירה ומידת האשם לבין סוג ומידת העונש המוטל"** (סעיף 40ב לחוק העונשין). תיקון 113 קבע 3 שלבים בעת גזירת העונש.

10. בשלב הראשון - המקדמי, יש לקבוע האם העבירות בהן הורשעו הנאשמים מהוות אירוע אחד או ממספר אירועים נפרדים.

סעיף 40 יג(ב) לחוק העונשין קובע:

"הרשיע בית המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות כמה אירועים, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן רשאי הוא לגזור עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים;..."

11. על פי כתבי האישום במהלך שנת 2004 העסיקה הנאשמת עובדים זרים ללא היתר כדן, על פי הפירוט שלהלן:

על פי כתב אישום בת"פ 1200/09 ביום 10.5.05 העסיקו הנאשמים 2 עובדים זרים בעבודות חיפוי אבן שלא על פי היתר כדן.

על פי כתב האישום בת"פ 1252/09 ביום 26.7.04 העסיקו הנאשמים 5 עובדים זרים בעבודות בנייה.

על פי כתב האישום בת"פ 1189/09 ביום 6.7.04 העסיקו הנאשמים 10 עובדים זרים בעבודות טפסנות וברזלנות.

על פי כתב האישום בת"פ 1558/08 ביום 19.5.04 העסיקו הנאשמים 4 עובדים זרים בעבודות בנייה וחיפוי אבן.

על פי כתב האישום בת"פ 1512/08 ביום 14.6.04 העסיקו הנאשמים 6 עובדים זרים בהדבקת אבן ירושלמית בחודש.

על פי כתב האישום בת"פ 526/08 ביום 11.8.04 העסיקו הנאשמים 3 עובדים זרים בעבודות טיח ואבן.

על פי כתב האישום בת"פ 2183/09 ביום 8.2.04 העסיקו הנאשמים 5 עובדים זרים בעבודות ריצוף אבן ותיקונים לריצוף.

על פי כתב האישום בת"פ 1513/08 ביום 14.9.04 העסיקו הנאשמים 2 עובדים זרים בעבודות בניית חומה.

על פי כתב האישום בת"פ 1066/08 ביום 21.11.04 העסיקו הנאשמים עובד זר אחד בעבודות הכנת טיט.

על פי כתב האישום בת"פ 596/08 ביום 11.10.04 העסיקו הנאשמים 8 עובדים, תושבי שטחים בעבודות בנייה, ריצוף וטפסנות ובנוסף ביום 16.8.04 העסיקו הנאשמים 2 עובדים תושבי שטחים בעבודות בניה.

12. העסקה של כל אחד מהעובדים הזרים מהווה עבירה בפני עצמה. עם זאת בהתאם להוראת סעיף 40ג(א) ו - (ב) לחוק העונשין, כאשר מדובר במספר עבירות שנעברו במסגרת אירוע אחד - יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם לאירוע כולו ובתוך כך יש לתת ביטוי למספר העבירות שנעברו במסגרת אותו עמוד 5

אירוע.

13. במקרים דומים שנדונו בפסיקת בתי הדין, כשמדובר בעסקה של מספר עובדים ביום נתון באותו אתר, מבלי שהובאו נתונים כלשהם לגבי משך העסקתם או ביחס למי מהם נעברו עבירות נוספות, באופן שיכול לייחד מי מהם, אין מקום להגדיר לכל אחת מהעבירות מתחם ענישה נפרד.

אשר על כן, אני קובעת כי העבירות שביצעו הנאשמים במסגרת כל אחד מהתאריכים המצוינים בכתבי האישום, מהוות אירוע אחד, כך שבפנינו 11 אירועים.

ראו לעניין זה בע"פ 57160-01-14 **מדינת ישראל - חדוות הורים בע"מ**, ניתן ביום 8.11.14 וההפניות שם.

14. בשלב השני, יש לקבוע מתחם ענישה לכל אירוע בנפרד. מתחם הענישה ההולם יעשה בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות:

"בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה" (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין).

בשלב השלישי - יש לגזור את עונשם של הנאשמים בתוך מתחם הענישה ההולם, תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, לרבות נסיבות אישיות, נטילת אחריות, שיתוף פעולה עם רשויות האכיפה, חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה, עברו הפלילי של הנאשם ועוד.

15. מתחם הענישה ההולם -

הערך החברתי המוגן בענייננו נגזר מתכליתו של חוק עובדים זרים, התשנ"א - 1991 והוא להבטיח תנאים ראויים לעובדים הזרים מחד ולשמור על אינטרס המדינה במניעת כניסתם של גורמים השוהים בה בניגוד לדין, המביאים לעליה ברמת האבטלה והפחתה ברמת השכר מאידך.

לגבי העסקת עובד זר ללא היתר כדן נקבע לא אחת כי מדובר בעבירה חמורה, המחייבת ענישה מרתיעה (ע"ע (ארצי) 27/07 מדינת ישראל נ' **טסה יבוא ושיווק עץ בע"מ**, [ניתן ביום 17/7/08 וההפניות שם.

בפסק דין שניתן על ידי בית הדין הארצי לאחרונה נקבע כי בהעסקת עובדים זרים שלא כדן, במספר הזדמנויות שונות, לגביהם הוגשו מספר כתבי אישום, אף אם רואים בכל העסקה מושא כתב אישום כ"אירוע אחד" הרי שלא ניתן לקבוע לגבי כל כתב אישום מתחם ענישה זהה, ויש לתת את הדעת בין היתר למספר העובדים שהועסקו שלא כדן במסגרת כל כתב אישום ולכך שמוצדק לקבוע לגבי המקרים האחרונים מתחם ענישה חמור יותר שיתן ביטוי לריבוי המעשים והעבירות.

ע"פ 3612-09-14 **מ"י - נורי אלזיאנדה**, ניתן ביום 25.10.16.

16. בעניין שבפניי, המדינה עתרה לקביעת מתחם ענישה אחיד לגבי העסקה של כל עובד זר שלא כדין ולא טענה לשוני כלשהו או לדרגות חומרה שונות בנסיבות העסקתם של מי מהעובדים.

לפיכך, מתחם הענישה לגבי כל אחד מהאירועים ישתנה בהתאמה למספר העובדים אשר הועסקו שלא כדין במסגרתם.

בשים לב לערך החברתי המוגן, בהתחשב בכך שהעבירה בוצעה במסגרת משלח ידם של הנאשמים, במספר העובדים הרב אשר העסיקו הנאשמים ללא היתר במהלך תקופה של כעשה חודשים, בשים לב למדיניות הענישה במקרים דומים, ומאידך גיסא לחלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות ולעובדה שכתבי האישום הוגשו בשיהוי ניכר, מתחם הענישה ההולם שיש לקבוע הינו כדלקמן:

ביחס לנאשמת, הרף הנמוך של מתחם הענישה הינו סכום הקנס המנהלי, במועד ביצוע העבירה, היינו סך של 5,000 ₪ לכל עובד זר אשר הועסק שלא כדין, וסך הכל בהכפלת מספר העובדים -סך של 235,000 ₪ ואילו הרף הגבוה יעמוד על 30% מהקנס הפלילי המירבי (31,320 ₪ לכל עובד שכן במועד ביצוע העבירה עמד הקנס המירבי על 104,400 ₪) - בסך כולל של 1,472,040 ₪.

ביחס לנאשם, הקנס הפלילי המירבי לגבי נושא משרה עמד במועד ביצוע העבירה על 26,100 ₪. מתחם הענישה שנתבקש על ידי המאשימה לגבי הנאשם הינו בין 2,000 ל - 10,000 ₪ לעבירה ובמכפלת 47, מתחם הענישה אשר התבקש הינו בין 94,000 ₪ לבין 470,000 ₪.

סעיף 40 ח' לחוק העונשין קובע:

"קבע בית המשפט כי מתחם העונש ההולם כולל עונש קנס, יתחשב, נוסף על האמור בסעיף 40ג(א), במצבו הכלכלי של הנאשם, לצורך קביעת מתחם עונש הקנס ההולם."

בנוסף לשיקולים שפורטו לעיל, שקלתי את נסיבותי הכלכליות, האישיות והבריאותיות של הנאשם ומצאתי לנכון לקבוע כי מתחם הענישה הראוי לגביו הינו בין 23,500 ₪ ברף הנמוך לבין 30% מהקנס הפלילי המירבי (26,100 ₪ לכל עובד במועד ביצוע העבירה) ובסך כולל של 368,010 ₪.

17. גזירת העונש מתוך המתחם שנקבע

סעיף 40 יג(ב) לחוק העונשין קובע כי במידה ונמצא כי בעבירות שבהן הורשע נאשם מדובר בכמה אירועים, יקבע עונש הולם לכל אירוע בנפרד ולאחר מכן רשאי בית המשפט לגזור עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לאירועים כולם.

לאחר שנתתי דעתי לטענות הצדדים ולמכלול הנסיבות, מצאתי לנכון לגזור על הנאשמים עונש כולל בגין 11 האירועים במסגרתם הועסקו 47 עובדים זרים שלא כדין.

לצורך גזירת העונש שיוטל על הנאשמים יש ליתן את הדעת לכך שהנאשמים הודו בעבירות שיוחסו להם ובכך תרמו לחסכון בזמן שיפוטי.

עוד יש לציין את חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות במהלך שנת 2004 ואת העובדה שכתבי האישום הוגשו בשנת 2008 ו- 2009.

כמו כן, יש ליתן את הדעת לכך שלא הוגשו כתבי אישום נוספים כנגד הנאשמים בגין עבירות אלה וכי הנאשמים אינם עוסקים עוד בתחום הבניה מזה שנים.

18. בשים לב למכלול השיקולים, ובהתאם לעמדת המאשימה, ניתן להסתפק בגזירת קנס ברף התחתון של מתחם הענישה שנקבע.

בהתאם לכך אני גוזרת על הנאשמים עונשים כדלקמן:

19. לגבי הנאשמת -

בדיון מיום 5.10.16 טען הנאשם כי מזה מעל 10 שנים שהנאשמת איננה פעילה ואולם לא נטען כי הוגשה לגביה בקשת פירוק. משכך הגעתי לכלל דעה כי יש להשית על הנאשמת קנס שיעמוד על סך ₪ 235,000.

20. באשר לנאשם -

בשים לב למכלול הנסיבות ובמיוחד לנסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם, אשר גובו במסמכים. כמו כן בשים לב לכך שהנאשם נפצע בתאונת דרכים לאחר מועד הדיון ומצבו הרפואי כעולה מהמסמכים הרפואיים, החלטתי להשית על הנאשם קנס בסך ₪ 23,500 אשר ישולם ב- 47 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 1.12.16.

21. כמו כן יחתמו הנאשמים על התחייבות להימנע מביצוע עבירה מסוג העבירות בהן הורשעו, לתקופה של שלוש שנים, עד לגובה הקנס המירבי שנקבע לצד העבירות נשוא כתב האישום.

ניתן היום, כ"ט תשרי תשע"ז, 31 אוקטובר 2016, בהעדר הצדדים.